

MYCIELSKI MICHAŁ (1894-1972)

Urodził się 3 czerwca 1894 roku w Gałowie, w ówczesnym powiecie szamotulskim. Syn Ludwika i Elżbiety z Mycielskich. W roku 1905 rozpoczął naukę w gimnazjum w Lesznie, do którego uczęszczał przez kolejnych sześć lat. Do klasy VII egzamin wstępny zdał w Krakowie i tam w 1913 roku uzyskał świadectwo dojrzałości. W czasie I wojny światowej prowadził samodzielne gospodarstwo rolne w Posadowie w powiecie nowotomyskim. W grudniu 1918 roku objął majątek Gębice.

Brał udział w powstaniu wielkopolskim. W 1919 roku rozpoczął karierę wojskową. 10 lutego wstąpił do 1. pułku ułanów wielkopolskich (późniejszy 15. pułk ułanów poznańskich), a 24 lipca został skierowany do szkoły oficerskiej w Poznaniu. Ukończył ją w marcu 1920 roku w stopniu podporucznika i skierowany został na front polsko-bolszewicki. W 1921 roku został przeniesiony do rezerwy. 26 lutego 1922 roku poślubił w Warszawie Zofię Karską herbu Jastrzębiec, córkę Michała z Włostowa i Julii z Górskich. Miał dwie córki: (Annę, ur. 1923 i Teresę, ur. 1926). Osiedlił się w Gałowie. Prowadził jedną z najlepszych w Polsce stadnin koni anglo-arabskich, zarodową hodowlę bydła, świń i owiec.

We wrześniu 1939 roku, nie będąc zmobilizowany, zgłosił się ochotniczo z samochodem do wojska. Przydzielony został do sztabu w Poznaniu, odbył całą kampanię wrześniową i przeszedł przez Rumunię do Francji. Był w obozie Coëtquidan w Bretanii, potem Bolléne koło Awinionu. Ewakuowany w czerwcu 1940 roku z Saint-Jean-de-Luz do Szkocji, otrzymał przydział do 24. pułku ułanów w Brygadzie Pancernej gen. Stanisława Maczka, gdzie pełnił funkcję oficera żywnościowego. Od 1942 roku był także oficerem przy Wyższej Szkole Wojennej Polskiej koło Perth. W latach 1944-1945 z powodu wieku nie brał udziału w walkach na kontynencie. Po demobilizacji uczył przez rok rolnictwa i hodowli w Szkole Przysposobienia Rolniczego przy Dowództwie I Korpusu Wojska Polskiego w Szkocji. W 1948 roku nabył farmę Easter Fordel koło Glenfarg w Szkocji, którą sprzedał w 1953 roku i przeniósł się do Londynu. Pracował w Victorii and Albert Museum jako nadzorca salowy i brał czynny udział w życiu towarzyskim emigracji, organizując liczne spotkania i imprezy na rzecz Koła Ułanów Poznańskich i Związku Polskich Ziem Zachodnich, gdzie zasiadał w zarządzie. W 1962 roku awansowano go do stopnia rotmistrza.

Zmarł 17 września 1972 roku w Londynie. Pochowany został w krypcie bazyliki o.o. filipinów na Świętej Górze pod Gostyniem.

Odznaczony był orderem *Virtuti Militari* 5 klasy, Krzyżem Walecznych (trzykrotnie) i Złotym Krzyżem Zasługi (dwukrotnie), Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921; Medalem Wojska Polskiego, Defence Medal, War Medal, *Croix des Combattants Volontaires* 1939-1945.

B. Skrzypczak, *Kawalerowie Orderu Virtuti Militari z Ziemi Gostyńskiej (4). Rotmistrz Michał Mycielski*, „Gazeta Gostyńska” 1992, nr 23; B. Polak, *Kawalerowie Virtuti Militari. 1792-1945*, t. II 1914-1920, cz. 1, s. 102-103; K. Mycielski, *Mycielscy. Zarys Monografii*, Warszawa 1998, s. 140-141; *Ziemia Polscy XX wieku. Słownik biograficzny*, t. 5, Warszawa 2000, s. 98-99; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 178-179.